

Kecskeméti Munkaügyi Bíróság

6000 Kecskemét, Rákóczi út 17-19.

3.M.956/2001/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Kecskeméti Munkaügyi Bíróság Dr. Csányi Éva jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet, 1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **Z.I. – I. rendű, K.Cs. – II. rendű és G.L. – III. rendű felperesek a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság** (6000 Kecskemét, Batthyány u. 14. szám alatti székhelyű) **alperes ellen illetménypótlék megfizetése iránt** indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság megállapítja, hogy a felperesek jelenlegi beosztásukban nyomozói pótléokra jogosultak.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg

I. rendű felperesnek 198.650,- Ft (azaz Százkilencvennyolcezer-hatszázötven forint) nyomozói pótlékot,

II. rendű felperesnek 143.940,- Ft (Száznegyvenháromezer-kilencszáznegyven forint) nyomozói pótlékot,

III. rendű felperesnek 147.000,- Ft (azaz Száznegyvenhétezer forint) nyomozói pótlékot

és ezen összegek után 2002. január 1-től a kifizetésig az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű kamatot, valamint

30.000,- Ft (azaz Harmincezer forint) perköltséget.

A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Bács-Kiskun Megyei Bírósághoz, melyet a Kecskeméti Munkaügyi Bíróságnál kell írásban, 3 példányban benyújtani.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik. A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség

viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, ha csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel kapcsolatos, ha csak az ítélet indoklása ellen irányul. Ezekben az esetekben a fellebbező fél a fellebbezésében tárgyalás tartását kérheti.

INDOKOLÁS:

A bíróság a felperes keresetlevele, személyes előadásuk, az alperes perbeli előadás, Dr. N.S.J., Sz.P.J., Dr. F.D. tanúk vallomása, valamint a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

I. rendű felperes a 303/287-2000. számú parancs alapján 2000. május 23-i hatállyal került kinevezésre az alperesnél a K. Osztály állományába főelőadónak. Ezt követően felperes a 303/239-2001. számú személyi állományra vonatkozó parancssal 2001. március 1-i hatállyal került kinevezésre a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság K. Osztály, B. Alosztály állományába főelőadónak.

II. rendű felperes a 303/239-2001. számú személyi állományra vonatkozó parancssal 2001. március 1-i hatállyal került vezénylésre a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság K. Osztály B. Alosztály állományába főelőadónak.

III. rendű felperes a 303/169-2001. számú személyi állományra vonatkozó paranccsal 2001. március 1-i hatállyal került kinevezésre a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság K. Osztály, B. Alosztály állományába főelőadónak.

Felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság a beosztásukhoz kötődő nyomozói pótlékra jogosultságuk megállapítása mellett kötelezze az alperest az elmaradt illetménypótlékok és annak középátlagos időponttól a kifizetésig járó kamatai megfizetésére, valamint 30.000,- Ft perköltség megfizetésére.

Keresetüket arra alapították, hogy a kinevezéskor kapott munkaköri leírások a szolgálati feladataikat csak általánosságban körvonalazzák, meghatározva a baleset-megelőzési feladatkör néhány specifikumát is. A baleset-megelőzés szolgálati feladatai magukba foglalják a Btk. XIII. fejezetében meghatározott közlekedési bűncselekményekkel kapcsolatos valamennyi rendőrségi prevenciós tevékenységi kört. Ennek megfelelően szolgálati tevékenységük a bűnmegelőzés egy körülhatárolt, speciális területét fogja át.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy felperesek nem felelnek meg a 140/1996. (VIII. 31.) Kormányrendeletben meghatározottaknak, tekintettel arra, hogy bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet nem látnak el. A munkaköri leírásokban rögzítettek alapján baleset-megelőzési feladatokat látnak el, amely azonban nem azonos a bűnmegelőzési feladatokkal. Hivatkozott arra, hogy a bűnügyi tevékenység hiányában nyomozói pótlék megállapítására nem kerülhet sor. A keresetek összecszerúségére akként nyilatkozott, hogy a számítás módja és összege is helytálló.

A Hszt. 254. § (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés szerinti pótlék a hivatásos állomány tagjainak a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve beosztás betöltésének idejére jár.

A (2) bekezdés szerint a hivatásos állomány tagját az illetményalap 20 %-ának megfelelő nyomozói pótlék illeti meg.

A Hszt. végrehajtásáról rendelkező 140/1996. (VIII. 31.) Kormányrendelet 54. § (1) bekezdése szerint nyomozói pótlékra jogosult, aki beosztása ellátása során bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet folytat.

A (2) bekezdés szerint a pótlékra jogosító beosztásokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 2. számú melléklet III. pontja szerint a Kormányrendelet 54. §-a értelmében nyomozói pótlékra jogosító beosztások a rendőrségnél többek között főelőadó (megelőzési).

A 11/1997. (III. 18.) BM rendelet 2. számú melléklete a rendőrségnél rendszeresített hivatásos státuszok munkaköri jegyzékéről szól, mely munkaköri jegyzék a főelőadó (megelőzési) beosztás megnevezését nem tartalmazza.

A bíróság a felperések személyi állományra vonatkozó parancsából megállapította, hogy valamennyien a K. Osztály, B. Alosztály állományában főelőadói feladatokat látnak el.

A bíróság azt is megállapította, hogy a 11/1997. BM rendelet 2. számú melléklete beosztásként nem tartalmazza a 20/1997. BM rendelet 2. számú melléklet III. pontjában megjelölt főelőadó (megelőzési) beosztást.

A 15/1994. (VII. 14.) BM rendelet 1. § (4) bekezdés b) pontja értelmében területi nyomozóhatóság szervei a megyei rendőr-főkapitányságok közlekedésrendészeti szervei is.

A bíróság Dr. N.S.J. és Sz.P.J. tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a felperések beosztásuk ellátása során bűnügyi megelőző és felderítő tevékenység folytatnak.

Figyelemmel arra, hogy a 20/1997. BM rendelet ugyan megelőzési főelőadót tüntet fel nyomozói pótléokra jogosító beosztás során, azonban a 11/1997. BM rendelet ilyen beosztást a munkaköri jegyzékben nem nevesít, a bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján viszont megállapította, hogy a felperések tevékenységük során bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet folytatnak, így a bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően megállapította, hogy a felperések jelenlegi beosztásukban nyomozói pótléokra jogosultak.

Dr. N.S.J. tanúvallomása alapján a bíróság megállapította, hogy valamennyi felperes közreműködik a bűncselekmények megelőzésében, hiszen a közúti baleset okozása bűncselekmény a Btk. XIII. fejezetébe tartozik, így feladataik ellátása során a balesetek számának csökkentésére törekednek, ezáltal bűnmegelőzési tevékenységet is kifejtenek.

A bíróság Sz.P.J. tanúvallomása alapján azt is kétséget kizáró módon megállapította, hogy a balesetek gyakran bűncselekményi, illetve szabálysértési alakzatot öltenek, s mindhárom felperes kifejt olyan tevékenységet, amely alapján nyomozói pótlékra jogosultak.

Figyelemmel arra, hogy a felperések vonatkozásában a 2002. szeptember 1-ig terjedő időszakra előterjesztett kereset összegszerűségét alperes nem vitatta, az utolsó tárgyaláson a kereset összegszerűségét felperések 2002. október 1. napjától 2003. január 31-ig pontosították a korábbi számítás alapján, így a bíróság kötelezte az alperest I. rendű felperesnek 198.650,- Ft, II. rendű felperesnek 143.940,- Ft, III. rendű felperesnek 147.000,- Ft nyomozói pótlék megfizetésére és ezen összegek után középarányos időponttól a kifizetésig a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamat megfizetésére.

Felperések alperessel szemben perköltséget igényeltek, ezért a bíróság a Pp. 75. §-a és a 78. § (1) és (2) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a jogtanácsosi munkadíjat is magában foglaló perköltség

megfizetésére.

Azt illetékviselésre vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 5. §-án, és a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontján, 13. § (1) bekezdésén és 14. §-án alapul.

Kecskemét, 2003. január 31.

Dr. Kastóczyki Marianna sk.

bíró, a tanács elnöke

Magos Andrásné sk.

ülnök a tanács tagja

Molnár Anna sk.

ülnök, a tanács tagjai

**BÁCS-KISKUN MEGYEI
BÍRÓSÁG**

KECSKEMÉT

3.Mf.20.343/2003/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a dr. Csányi Éva jogtanácsos (1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **Z.I. – I.r., K.Cs. – II.r. és G.L. – III.r. felpereseknek a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság** 6000 Kecskemét, Batthyány utca 14. szám alatti székhelyű **alperes ellen illetménypótlék megfizetése iránt indított perében** a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság 2003. január 31. napján kelt 3.M.956/2001/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 4.000,- (Négyezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A felperesek keresetükben azt kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy nyomozói pótlékra jogosultak és kötelezze az alperest az ezen a címen elmaradt illetménypótlékuk megfizetésére. A keresetükben arra hivatkoztak, hogy a munkakörük magában foglalja a Btk. XIII. fejezetében meghatározott közlekedési bűncselekményekkel kapcsolatos valamennyi rendőrségi prevenciós tevékenységet, ennek megfelelően a munkakörük ellátása során a bűncselekmények egy csoportjával kapcsolatosan kifejezetten bűnmegelőzési feladatokat végeznek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, előadva, hogy a felperesek ténylegesen baleset-megelőzési feladatokat látnak el, amelyek nem azonosíthatók bűnmegelőzési, azaz bűnügyi megelőző tevékenységgel, amely feltétele lenne az illetménypótlék folyósításának.

Az első fokú bíróság az ítéletével megállapította, hogy a felperesek a jelenlegi beosztásukban nyomozói pótlékra jogosultak. Egyben kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 198.650 forint, a II. r. felperesnek

143.940 forint, a III. r. felperesnek 147.000 forint nyomozói pótlékot és ezen összegeknek a törvényes kamatát és rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítéletében rámutatott, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 254. § (3) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagjának pótlék az ekként elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve a beosztás betöltésének idejére jár. A Hszt. végrehajtásáról rendelkező 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 54. § (1) bekezdése szerint nyomozói pótlékra az jogosult, aki a beosztása ellátása során bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet folytat, míg a (2) bekezdés értelmében a pótlékra jogosító beosztásokat miniszteri rendelet tartalmazza. ezen pótlékra jogosító beosztásokat pedig a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 2. számú melléklet III. pontja rögzíti, amely a pótlékra jogosító beosztások között a rendőrségnél felsorolja többek között az előadót (megelőzési), és főelőadót (megelőzési).

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján (a felperesek feletteseinek tanúvallomása a tényleges tevékenységre nézve) megállapította, hogy a felperesek bizonyos bűncselekményekkel kapcsolatosan ténylegesen bűnmegelőzési tevékenységet végeznek, s az irányadó jogszabályi rendelet a beosztásuk megnevezését is tartalmazza, mint pótlékra jogosító beosztást, így a felperesek a megjelölt illetménypótlékra jogosultak. Miután az alperes a kereseti kérelem összecszerúségét nem vitatta, így azt az első fokú bíróság is elfogadta, s annak megfelelően kötelezte az alperest az elmaradt pótlékösszeg megfizetésére.

Az első fokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve a megváltoztatásával a keresetet elutasítani.

A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperesek nem felelnek meg a Kormányrendeletben

meghatározottaknak, mivel ténylegesen bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet nem látnak el, a baleset-megelőzési feladatok ellátása nem azonos a bűnmegelőzési feladatokkal. Ily módon a megelőzési feladatok ellátása hiányában nem jogosultak a pótlékra, a beosztásuk feltüntetése ellenére sem, minthogy a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 2. számú melléklete felsorolásában az előadó és a főelőadó a (megelőzési) jelzővel került feltüntetésre.

A felperesek az ellenkérelmükben az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték, lényegében annak helyes indokaira hivatkozva.

A fellebbezés alaptalan.

A megyei bíróságnak a fellebbezés tükrében azt kellett alapvetően elbírálnia, hogy az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerűen állapította-e meg, hogy a felperesek ténylegesen bűnmegelőzési feladatokat is ellátnak, minthogy a felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében [140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 54. §] csak az jogosult a pótlékra, aki a beosztása ellátása során bűnügyi megelőző és felderítő tevékenységet folytat, valamint a beosztását a vonatkozó miniszteri rendelet pótlékra jogosító beosztásként megjelöli.

A megyei bíróság megítélése szerint a pótlékra való jogosultság szempontjából bármely bűncselekmény-fajttákkal kapcsolatosan kifejtett megelőző és felderítő tevékenység tényleges végzése elegendő ahhoz, hogy a pótlékra jogosultság feltételei megállapíthatók legyenek, amennyiben a beosztás a pótlékra jogosító beosztások között feltüntetésre kerül. Nem fogadta el a megyei bíróság az alperes azon érvelését, miszerint a baleset-megelőzési feladatok nem tekinthetők bűnmegelőzési feladatoknak is, minthogy nem vitásan a közlekedési bűncselekmények megelőzésére és felderítésére irányuló tevékenység bizonyos a Btk-ban szabályozott bűncselekményekre nézve bűnmegelőzési tevékenységnek minősül. Az irányadó jogszabályi rendelkezés nem tartalmaz olyan szűkítést, hogy amennyiben a bűnmegelőzési tevékenység csak valamely bűncselekmény típusokra korlátozódik, úgy a pótlékra való jogosultság nem lenne megállapítható.

A felperesek feletteseinek a tanúvallomásából egyértelműen azt lehetett megállapítani, hogy a felperesek a bűncselekmények egy csoportjára nézve ténylegesen bűnügyi megelőző és felderítő-értékelő tevékenységet végeznek, beosztásuk megnevezését pedig a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 2. számú mellékletének III. pontja tartalmazza. Bár kétségtávolan a felperesek beosztásának a megnevezéséhez nem került hozzáfűzésre a (megelőzési) jelző, de a tevékenységükből ez megállapítható, s egyébként az ilyen jelzővel ellátott beosztás megnevezést a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek és az önkormányzati tűzoltóság hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjaival kapcsolatos munkáltató jogkörök szabályozásáról, valamint e szerveknél rendszeresített hivatásos beosztások meghatározásáról szóló 11/1997. (II. 18.) BM rendelet 2. számú melléklete sem tartalmazza.

A megyei bíróság álláspontja szerint az első fokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperesekre nézve mindkét jogszabályi feltétel megállapítható, így az illetménypótlékra a jelenlegi beosztásukban jogosultak. A pótlék összegének a meghatározását az alperes a fellebbezésében nem kifogásolta, így a megyei bíróság sem bírálta felül.

A megyei bíróság a fenti indokokra is figyelemmel az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesek javára megállapított másodfokú eljárási költség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a megyei bíróság a sikertelenül fellebbező alperest.

Kecskemét, 2003. április 22. napján

Dr. Gálné dr. Galgóczi Mária sk.

a tanács elnöke

Dr. Balogh Zoltán sk.

előadó bíró

Dr. Koós Gabriella sk.

megyei bíró